

Motion till riksdagen 2019/20:3422

av Eric Westroth m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2019/20:32 Skatt på avfallsförbränning

---

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår propositionen.

Motivering

Regeringen planerar att införa en skatt på avfallsförbränning, vagt motiverad med klimathänsyn och strävan efter nollutsläpp år 2045. Tidsplanen är att trappa upp skatten till 125 kronor per ton avfall år 2022. Sverigedemokraterna motsätter sig införandet av en skatt på avfallsförbränning, främst eftersom den inte utgör ett styrmedel mot bättre avfallshantering utan i första hand leder till överföring av pengar till staten.

Enligt den utredning som har gjorts, SOU 2009:12, föreslogs att den dåvarande "... skatten på förbränning av hushållsavfall avskaffas utan att ersättas med någon annan skatt eller något annat styrmedel. Motiveringen är att skatten inte styr mot de mål som motiverade dess införande".

Regeringen har inte lagt fram någon ny information som kullkastar denna slutsats. Inget tyder på att den föreslagna skatten skulle öka återvinning av material i nämnvärd utsträckning.

I en annan utredning, SOU 2017:83, kan man tvärtom läsa följande:

En grundregel för miljöpolitisk styrning är att styrmedel bör sättas in så nära problemkällan som möjligt. En skatt på förbränning av avfall innebär att en skatt införs i slutet av avfallsströmmen, långt ifrån de aktörer som skapar problemen, dvs. de som tillför farliga kemikalier som riskerar att hamna i naturen och som bidrar till förbrukningen av naturresurser. En skatt på förbränning av avfall skulle därför inte påverka beslut om produktdesign eller materialval för att underlätta materialåtervinning, ansträngningar för att sortera ut vissa material etc. Ett annat problem är att allt avfall skulle beskattas lika hårt oavsett avfallens miljöpåverkan och möjlighet till annan behandling än förbränning där det är lämpligare.

Nettoresultatet av den föreslagna skatten blir en omfördelning av pengar från kommunalt ägda eller kommunalt upphandlade verksamheter till statens kassa, vilket knappast är i samklang med strävan att stödja kommunerna.

En skatt på avfallsförbränning kommer att resultera i 1. dyrare fjärrvärme, 2. höjda mottagningsavgifter för leverans av avfall till svenska anläggningar eller 3. sämre nettoresultat för de företag som sköter avfallsförbränning.

Högre avgifter på fjärrvärme (1.) skulle drabba konsumenterna men kan även innebära att fjärrvärmen tappar marknadsandelar. Höjda mottagningsavgifter (2.) kan i första hand innebära att färre utländska kunder väljer att exportera avfall till Sverige, vilket kan medföra högre andel deponi. Ett sämre nettoresultat för företagen (3.) innebär ett mer begränsat utrymme för att exempelvis investera i miljövänlig teknik.

Listan på remissinstanser som avvisar regeringens proposition är lång. Bland dem återfinns exempelvis Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Naturvårdsverket, Skatteverket, Statens energimyndighet och Sveriges Kommuner och Landsting. Ingen av dessa kan sägas utgöra något särintresse.

Mot bakgrund av ovanstående avvisar Sverigedemokraterna en skatt på avfallsförbränning.

Eric Westroth (SD)

David Lång (SD)

Johnny Skalin (SD)

Martin Kinnunen (SD)

Anne Oskarsson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)